is organisation that is badly wanting. All these will be of much help to the people and people will begin to think of the same. That is all what is wanted at the present stage.

Mr. T. M. Krishna Menon.—Government must take time to consider to what extent it can help this movement, having regard to its financial commitments.

Mr. K. Mohamed Seethi.—May I know, Sir, whether Government will have any objection to issue a press communique that encouragement will be afforded to those who start Land Mortgage Banks?

Mr. T. M. Krishna Menon.—That shall be considered.

Mr. C. V. Kuriyan.—On that assurance I beg leave to withdraw.

Resolution was withdrawn with leave of the House.

6. Service of Mr. Forbes.

The following resolution was not moved and so it was considered withdrawn.

Mr. C. V. Kurian:—*This Council recommends to the Government to request the service of Mr. Forbes, retired officer of Mysore service, in connection with the Hydro-Electric project at Chalakkudi and accept his service if he so consents.*

7. Moral Instruction in Schools.

Mr. C. V. Kurian.—I beg to move the following resolution. "This Council recommends to the Government to introduce moral instruction as a special subject in all Primary and Lower Secondary Schools."

Now, before considering the question of moral instruction as at present conducted, it will be proper to review the condition of education which prevailed in early times in the State. It will be surprising to you all, that there were nearly 6,000 or 7,000 schools conducted in the State before the present system of education was started here. I mean, several families as a congregation used to start schools, and the teachers were generally certain hereditary castes called Panikkars or Kurups; and during the time of Mr. Pope, the Director of Public Instruction, statistics were collected in respect of these schools and it will be astonishing to-day to know that there were 6 or 7 thousand schools of that kind in the State. In all these primary elementary schools, moral training was one of the special features of instruction. I know some old men who are Christians even now repeating Ramayana in Sanskrit and Sanskrit was taught by those teachers. There was not this caste difference; that Sanskrit should be taught only to Brahmins. Nothing of that kind. It was a kind of education imparted for practical purposes, not in a scientific way but more elementary principles of human conduct and religious training were imparted

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to students so that they may become unsophisticated rustics in their lives. Now, to-day we find that the control of education has been assumed practically by the Government and the Government has prescribed certain curriculum. It is a syllabus of studies in which moral instruction, I am sorry to note, is not a compulsory subject or at least, if it is taught, it is not taught seriously. I asked some of the Head-masters of the Primary Schools in the State to ascertain whether moral instruction as a matter of fact, is taught in schools and whether it is a compulsory subject. But all of them said that we have got proceedings dated, I think 4 years ago, that moral instruction should be taught in schools. Now it is included in the general subjects. Now, general subjects comprise of so many subjects, for example, kindergarten, geography, history and other kindred subjects. Several items are added to limit the period. To teach moral instruction also along with general subjects is only a source of relief to such masters who are worried by this arithmetic and vernacular for the rest of the period. What I state is moral instruction is not taught in such schools seriously. Now I do not wish to impress the House on the urgent necessity for the imparting of moral instruction in the State. I shall only observe some of the communiques issued by the Central Government and some speeches made by leading men in India.

In 1905 the people of Bengal submitted a memorial to the Viceroy on the subject of moral instruction in public schools and it seems that the Viceroy was pleased to send this reply:—

"With the desire expressed by the memorialists to emphasise the ethical side of the instruction imparted in the schools and colleges of this country, the Government of India are wholly in sympathy and they welcome the evidence which the memorial affords of the increasing recognition of the moral factor in Indian education. The Government of India are equally convinced of the supreme importance of the matter and so far as is consistent with the principles of impartiality and non-interference which determine their attitude towards religion in this country they are endeavouring to inculcate moral standards and to inspire the younger generation with higher ideals of personal conduct".

Then it proceeds:—"There are four principal agencies by whose active influence and aid, morality can be taught to the rising Indian generation. In the first and foremost place, the Governor-General in Council would name the influence of home life. Second in importance, the influence of the teacher upon the pupil, third, the influences secretly formed and nurtured of the teaching which is dependent of on the selection of suitable text books and in the fourth place may be reckoned the removal of impediments to a healthy life and moral tone."

The Maharaja of Dharbanga on 13th January 1917 said in Madras.—"It must of course be a matter of intense satisfaction to you all that through the large-heartedness of our kind Ruler we have secured the Hindu University where western education and training shall go hand in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

hand with Hindu religion and moral training. We hope to guard against the dangers of a purely intellectual course of education which tends to create materialistic tendencies that are of the greatest danger to society. No nature can be truly great that has not spirituality and religion at the very core of its being".

Then, in America, a leading journal, America, volume XIV, November 1915, writes:—"A Godless school is one that has no room in its curriculum for instruction about God and that the term Godless suits them as well as the word cheerless fits the home from which cheer has been banished in its literal signification."

Then again emphasising the same point in Madras Indian Review, October 1915, in an article on Italian Missions in India by Mr. Molony, I. C. S., the Chairman of the Madras Municipality, expressed, "Religious toleration is indeed carried on some causes to such length as to afford some ground for gentle denunciation of the education offered as entirely Godless."

Then again Miss Benson says:—"To the heart of the child little history". "By moral instruction I mean the instilling into the mind from childhood that elevated sense of principle which makes it consider right or wrong not merely as a deliberation between reward or punishment from man but as a choice between pleasing and offending God. A respect for religion and its worth, a scrupulous discharge of its duties considered not merely as outward properties but as divine."

He says that religious toleration is so extended that the system of education has practically become Godless. Now, from these passages one might observe that even the Government's policy as far as possible is religious neutrality and non-interference. The Government's primary duty should be to impart moral instruction along with other literary instruction. Now religious toleration should not be taken as an excuse in imparting moral instruction. I may candidly confess in this House that at present one of the evils in society not only in Cochin but anywhere is the influence of modern education being purely on the intellectual side to the detriment of moral elevation of the students. This moral instruction has been neglected in almost all the places of the world. Only in the present days the evils thereof have been recognised and the educational authorities have been moving in that matter so that it may be made a compulsory subject. Now the term moral instruction by confounding with religious instruction is liable to some misunderstanding. What I mean by moral instruction is that which instils into the minds of the pupils all the standards of right and wrong which are to be judged not by the standards of self-respect or human respect. The instruction will be primarily on the eternal principles or the rules of conduct. Now these rules of conduct should have a reference to the natural religious feelings or positive morality or the principles regarding a sense of fairness, justice and integrity, and all these simple principles will be covered by it. I will not say that it should be imparted according

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to the revelations of each community or each religion. Religion should not be one of the subjects at all because that might cause some misunderstanding. Now it is the primary duty of the Government to see that the elementary principles of human conduct, or what we call positive morality in jurisprudence, be introduced as subjects of study in the schools. Unless such a ground work is given to the pupils on the positive morality, their lives after their educational career are liable to be spoiled. I do not expatiate upon the evils to which the pupils who have no ground work in morality are liable to be subjected to. My purpose in moving this is to impart moral instruction of the kind I have referred to. Now there may be occasions to say that after all the system of study now prescribed goes a long way to impart moral instruction. The subjects now taught and the topics discussed in special text-books rarely refer to moral instruction. Now it is not that kind of moral instruction that I want. It is the moral instruction as a special subject taught on scientific lines, taught in a manner of catechism, to the students so that they may be conversant with the abstract principles of positive morality. Teaching by way of sugar coated pills will not do. Instructions in a humorous way imparted in a funny manner by a teacher will only give a leisure to the students and would not really impart a serious moral instruction. Sugar-coated kind of education is not the one that I want. I want a system of moral instruction imparted in a manner of catechism to the students.

I find from the Syllabus of studies that not even one tex-book is prescribed specially intended for moral instruction. It may be said that it is a subject of strain to the understanding of the ordinary pupils. It is not that abstract moral phylosophy that has got to be taught. It is only the abstract principles of human conduct which should be impressed on the minds of the younger generation so that early training among the students will go a long way to solve their career after education. So the Government's duty will be to find some of the text-books which without creating cast prejudices will impart a knowledge on common theistic basis and on the eternal principles of human conduct, and if such knowledge is imparted to them, there will be a good deal of improvement in the ethical side of the pupils' life. It is this that I want and it is not any religious instruction.

Mr. C. Barton Wright.—I think, Sir, the time has been exceeded.

Mr. C. V. Kurian.—So that the Government will be pleased hereafter to impart moral instruction as a special compulsory subject to the pupils of the Lower Secondary Department in the State schools.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. J. Antony.—I second it.

Mr. I. N. Menon.—The Government certainly have absolutely no difficulty in accepting this resolution, because apart from the acceptance of the general principle, they have done all that could be done in the framing of the syllabus. The Hon'ble Member has been expatiating on the difficulties of giving moral instruction. In volume II of the Cochin Educational Code they will find a Syllabus given and in Volume I, Article 26 or rather a correction slip to the Article, it is laid down that provision should be made for moral instruction in schools. It reads thus:—"Provision shall be made for moral instruction in schools where the heads of schools are satisfied that favourable conditions exist for such teaching. A period may be devoted for the purpose in the time-table and regular and systematic instruction given by means of stories, illustrations, biographies, etc." Now I would confess that the Syllabus, not merely in the State, but similar Syllabuses elsewhere have remained a dead-letter in most instances. The reason is not that the society is going back to a savage condition, but because the difficulty involved in giving instruction in morality in schools is insuperable. The point I wish to place before this House is that because schools have failed to give actual instruction in morals, schools have not been neglecting moral education. There are many factors which go to form the character of the papil of which actual direct moral instruction is a very, very small thing indeed. Those who are conversant with the life of an English Public School, for instance, will be able to bear witness to the enormous influence that educational environment bears on the development of character. It is not catechism, it is not the Church or the Chapel, it is not moral instruction that has produced this wonderful result in the case of the English Public Schools. There is no reason why the same results should not be achieved in our schools in course of time, if the schools are made to do the work properly without moral instruction. The Hon'ble Member will not for a moment think that I am opposing the resolution; not in the least. The difficulty is evidenced by the fact that the Syllabus has remained unworkable. If any other ways and means of imparting moral instruction practically will be pointed out to the Department, no efforts will be spared to give practical effect to such suggestions.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—Was there not a committee appointed by the Government ?

Mr. I. N. Menon.—Not for moral instruction but, only with regard to religious instruction, if I remember right.

But in the meanwhile I do not want this House to feel that because no moral instruction is given in the schools in the State,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The moral education of the rising generations is being neglected. The home, the school, the teacher, the sense of solidarity which the pupil has in being a member of the school,—all these are factors which go to develop character. Place these side by side of all those dry things required for moral instruction will be found in the syllabus prescribed for the Lower Primary Department. The table of contents of the syllabus begins with:—'Order around us'. If it is to be taught in a purely childish manner nothing can be seen of order except the furniture. If it is to be taught on a grand scale, really it exceeds comprehension. Such things will read all right in paper. When the actual effort is made to teach the child, the difficulty is found. The syllabus contains: 'Order at home; order at school; order in the street, order in person and working, order in time, punctuality and regularity, cleanliness in person, habits, industry' and goes on to a series of virtues and it culminates in 'local government''. I do not say that the framers of the Code were thoughtless. They tried to do their best. They had their vision as the Hon'ble Member has his. But, the solid experience of a few years in the State has proved that such syllabuses are unworkable, and even apart from the working of the syllabus, the moral education of the young is not being neglected. As the Hon'ble member and the House must be aware, the child spends the major portion of its time in its domestic environment wherein habits of piety, cleanliness, of loyalty are all engendered and developed in the usual avocations of the home. And when the child comes to occupy more important positions, his environment will help him. Even apart from any such instruction, I submit that as far as Government is concerned, they accept that moral education is vital to the community, and, as far as possible, it is being given through all the existing institutions, the home, the school and the society generally, and if any other kind of moral instruction were feasible and if the Hon'ble Member would enlighten the department as to the way in which it has to be done, it will be accepted.

മിസ്റ്റർ. കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, ഗവൺമെണ്ടു ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ ബഹുമാനിക്കയും അതിനെ നടപ്പാക്കാനുള്ള പ്രയാസങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയും ചെയ്തതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. മോറൽ ഇൻസ്ട്രക്ഷൻ വളരെ എളുപ്പമാണെന്നു പറയാൻ സാധിക്കും. മോറൽ ഇൻസ്ട്രക്ഷൻ എന്നും റിലിജ്യസ്സ് ഇൻസ്ട്രക്ഷൻ എന്നും പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽനിന്നും പോയിട്ടുള്ള ചില വിഷമങ്ങൾ രണ്ടാമതും വലിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നാണർത്ഥം. ഓരോരുത്തക്കും ഇഷ്ടമുള്ളമാതിരി അവരവരുടെ കുട്ടികളെ മതം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും സന്മാർഗ്ഗം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇപ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടു തടസ്സമായി

നില്ക്കുന്നില്ല. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾ മറക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും സമുദായങ്ങൾതമ്മിൽ മത്സരം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ദുർവ്വാസനകളും വീണ്ടും പഠിക്കാൻ തുടങ്ങും. ആ വിഷയങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇതേവരെ നടന്നുവന്നമാതിരി കാര്യങ്ങൾ നടന്നുപോവുകയായിരിക്കും നല്ലത്".

ദൈവവിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള സന്മാർഗ്ഗം പഠിപ്പിക്കണമെന്നാണ് നിശ്ചയകർത്താവ് പറഞ്ഞത്. ഇതിൽ ആടങ്ങുന്നതു മനുഷ്യനു മനുഷ്യനോടുള്ള പെരുമാറ്റം എങ്ങിനെയിരിക്കണം ദൈവത്തോടുള്ള ഭാവനയും അനുഷ്ഠാനവും എങ്ങിനെയിരിക്കണം എന്ന സംഗതികളാണ്. ദൈവത്തോടുള്ള പെരുമാറ്റം എടുക്കുമ്പോൾ അതു മതമാകും. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ മതപഠനത്തിനു സൌകര്യം കൊടുക്കുന്നതു പ്രയാസമായിരിക്കും. പിന്നെ മനുഷ്യർ തമ്മിൽ പെരുമാറുന്നതു് എങ്ങിനെയെന്നു പഠിപ്പിക്കണമെന്നാണു് ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നുതോന്നുന്നു. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള പെരുമാറ്റം സാമ്പത്തിക അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് അധികവും ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നതു്. സാമ്പത്തിക അടിസ്ഥാനത്തെ ആശ്രയിച്ചാണു് മനുഷ്യന്റെ സന്മാർഗ്ഗതത്വം, മതം, തത്വശാസ്ത്രം മുതലായവ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. ഏതു സാമ്പത്തിക സംഘടന ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവൊ ആ സാമ്പത്തിക സംഘടനയ്ക്കു് ആവശ്യമായവിധം മതംവരും, മതാചാരങ്ങൾവരും, മതമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ വരും, തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾവരും. ആ അടിസ്ഥാനംതെറ്റി വേറൊരു അടിസ്ഥാനം വരുമ്പോൾ ആ അടിസ്ഥാനത്തിനു യോജിച്ച മതംവരുന്നു, തത്വശാസ്ത്രം വരുന്നു, സന്മാർഗ്ഗം വരുന്നു. മതം പഠിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ കുട്ടികളുടെ സാന്മാർഗ്ഗികം മോശമായി വരുന്നുവെന്നുള്ളതു വാസ്തവമല്ല. കഴിഞ്ഞകാലമെല്ലാം നന്നായിരുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ എല്ലാം മോശമാണെന്നും ഉള്ള അഭിപ്രായം അബദ്ധമാണ്. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ മുമ്പിലത്തെക്കാൾ ഇപ്പോൾ വളരെ നന്നായിവരുന്നു, നേരു കൂടിവരുന്നു, നീതി വർദ്ധിക്കുന്നു, ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സഹോദരത്വേന കഴിയണമെന്നുള്ള ബോധം കൂടിവരുന്നു. അങ്ങുമിങ്ങും ഉപകരിക്കണമെന്നുള്ള ബോധംകൂടിവരുന്നു ഇതെല്ലാം സന്മാർഗ്ഗവും ആത്മികതയുമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണു"? മതവും മറവും പഠിച്ചാലുള്ള ഫലം എന്താണെന്നു ജന്മിമെമ്പർ ശ്രീ ഐഹിക മഠത്തിലെ അനുഭവം പറഞ്ഞതിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായി. ജന്മിമെംബർ പറഞ്ഞ സ്ഥാപനം മാത്രമല്ല എല്ലാ മതക്കാരുടേയും സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും അനുഭവം അങ്ങിനെയാണ്. ആളുകളെ നന്നാക്കാൻ നല്ലരാജ്യഭരണം, നല്ലസാമ്പത്തികസ്ഥിതി ഇതെല്ലാമാണ് ആവശ്യം. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സോഷ്യൽ സയൻസുകൾ പഠിപ്പിക്കണം. അതാണ് വാസ്തവത്തിൽ വേണ്ടതു്. ഇത്രയുംപറഞ്ഞതിനു് ആരും ദേഷ്യപ്പെടേണ്ട.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. സീതി.—തെക്കെ ഇഴവ നിയോജകമണ്ഡലപ്രതിനിധി അവർകൾചെയ്ത പ്രസംഗംകൊണ്ടു് എനിക്കു ലേശവും ദ്വേഷം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ചില വിഷമങ്ങൾ നീക്കാൻവേണ്ടി ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നതിൽ പ്രയാസമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു അതിനു പരിഹാരമായി പറഞ്ഞ ചികിത്സയെസംബന്ധിച്ചാണു് എനിക്കു വിഷമം തോന്നുന്നതു്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു സോഷ്യൽ സയൻസ് പഠിപ്പിക്കണമെന്നു്. ജനങ്ങൾക്കു സുഖമായിരിക്കത്തക്ക സ്ഥിതി എന്താണെന്നു്, സാമുദായികരീതി എന്താണെന്നു്, പഠിപ്പിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ലോകത്തിൽ ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ പല ഭിന്നിപ്പുകളും കലഹങ്ങളും അഭിപ്രായഭേദങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി വളർത്തുന്ന ഒന്നാണ് സോഷ്യൽ സയൻസ്സു എന്നുള്ളതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനുവകയില്ല. അദ്ദേഹം സന്മാർഗ്ഗപഠനത്തെ പഴിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ഇതിനെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും ആലോചിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. സാമ്പത്തികഅടിസ്ഥാനമാണ് മനുഷ്യരുടെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ മാനദണ്ഡമെന്നും അടിസ്ഥാനമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നതിനോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നില്ല. സമുദായശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള—അതിനെപ്പറ്റിയും ആയിരം അഭിപ്രായക്കാരുണ്ടു്—ഓരോ അഭിപ്രായക്കാരും അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിനനുസരിച്ചു രാജ്യഭരണനില, രാഷ്ട്രീയസമ്പ്രദായം എന്നിവയെ സോഷ്യലിസം എന്നു പറയുന്നു. അതായതു വിഭാഗക്കാർ അവരുടെ ഭാഗത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കയുംചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ സോഷ്യൽ സയൻസ് എന്നതിൽതന്നെ വളരെ വളരെ വിഷമങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും നേരിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്രകാരമുള്ള ആ വിഷയമാണ് സന്മാർഗ്ഗപഠനത്തിനു പകരം വേണ്ടതെന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ശരിയല്ല. സാന്മാർഗ്ഗിക പഠനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് പുതിയ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും പഴയ തെറ്റിദ്ധാരണകളും അദ്ധ്യാത്മീകമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും വന്നുവീഴുകമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ഭയം. വാസ്തവത്തിൽ ആ ആശങ്കയ്ക്കു വഴിയുണ്ടാകത്തക്ക പഴയ അനാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും മതത്തിന്റെപേരിൽ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ആരും നിഷേധിക്കുന്നില്ല—ശാസ്ത്രത്തിന്റെപേരിൽ എന്തെല്ലാം അക്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്? ഇന്നും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സയൻസിന്റെപേരിലും സഹായത്തിലും ലോകത്തിൽ എത്ര നാശങ്ങളാണ് ജനങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടിയിട്ടുള്ളതു്? കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധംതന്നെയും ആ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തോടുകൂടി നടത്തപ്പെട്ടതാണെന്നു വിസ്മരിക്കാൻ കാലമായിട്ടില്ല. എത്രതന്നെ പ്രയാസങ്ങളുണ്ടാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യിരുന്നാലും ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കണം. മതവും പഠിക്കണം. മതം ദുഷിപ്പിക്കരുത്, ശാസ്ത്രവും ദുഷിപ്പിക്കരുത്. ഓരോമതത്തിലും നിന്നുകൊണ്ട് എല്ലാമതക്കാർക്കും പൊതുവായ സാന്മാർഗ്ഗികപഠനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ എന്തുനിവാരണം? സാന്മാർഗ്ഗികപഠനം വേണമെന്നു പറയുന്നവർ മതങ്ങളുടെ സനാതനതത്ത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കേണമെന്നെ പറയുന്നുള്ളൂ. ദൈവവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നു. ദൈവം ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കാത്തവരെഴിച്ചു ബാക്കി എല്ലാ മതക്കാരും ദൈവമെന്ന ഒരു അദൃശ്യശക്തി ഉണ്ടെന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇന്നതാണെന്നു വരുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നത്. ഒരു സൃഷ്ടാവുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അദൃശ്യനും സർവ്വശക്തനുമാണെന്നുമുള്ളതിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതു പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിൽ കുഴപ്പവും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതുവെറും അബദ്ധപ്രസ്താവനയാണ്. ആത്മവിശ്വാസംകൊണ്ട് ലോകത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഗുണം നിരവധിയാണ്. സഹോദരസ്നേഹംവർദ്ധിക്കുന്നു. പരസ്പരവിശ്വാസം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സംഗതികൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്.

ഇതു പഠിപ്പിക്കുന്നതു് ആരാണെന്നാണ് ഇനിയത്തെ ചോദ്യം. ഈ സംഗതിക്കു എളുപ്പത്തിൽ ഉത്തരം പറയാം. ആർക്കും പഠിപ്പിക്കാം. പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു എന്താണെന്നു ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമെയുള്ളൂ. നാംഇപ്പോൾ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതുനോക്കി പഠിപ്പിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നകാര്യങ്ങൾ എല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം ആളുകളെ വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വിഷയവും പഠിപ്പിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവരും. ഓർമ്മജിബ്രാ പഠിക്കുന്നു. സോഷ്യൽ സയൻസ്സുതന്നേയും നാം പഠിക്കുന്നു. അതിനൊക്കെ പ്രത്യേകം ആളുകൾ വേണമെങ്കിൽ ഒന്നും പഠിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുംവരും. ആ ദുഷ്ടവൈച്ചുകൊണ്ടു് ആലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ നിലക്കു് ഇതു പഠിപ്പിക്കാൻ നമുക്കു് വലിയ വിഷമമില്ല. ആളുകൾക്കു സന്മാർഗ്ഗികനിഷ്ഠ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു് ചില ഉപായങ്ങളെല്ലാം നാം എടുക്കേണ്ടതാണ്. കഥകളായും പ്രസംഗങ്ങളായും ഉപദേശങ്ങളായും നാം അവയെ പഠിപ്പിക്കണം. അതിനെല്ലാം ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുമാത്രമെ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. അതിനു ഒരു വിഷമവുമില്ല. അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ പുനർജ്ജീവിക്കയുമില്ല. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർ നന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ, ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ, ഫലമാണ്. ആത്മവി-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശ്വാസം ഇല്ലാതെകണ്ടുള്ള ഒരു നന്മയും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതു തീച്ചയായും പറയാൻസാധിക്കും. നിരീശ്വരവാദികൾപോലും തങ്ങൾ അറിയാതെതന്നെ ആത്മാവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ത്യാഗം, സഹോദരസ്നേഹം മുതലായ മറ്റു ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞിട്ടു് ഞാൻ പ്രമേയത്തെ ബലമായി പിന്താങ്ങുന്നു.

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 p. m. with the Deputy President in the Chair.

Mr. I. N. Menon.—I just want to say one word. From the speeches which I have heard on this floor I find it very difficult to bring myself that there is any difference between the Members who have spoken; and, as for the Government, they have in toto accepted it. But the only difficulty that was felt was with regard to the giving of moral instruction. I gather that the difficulty is in the selection of suitable text-books by means of which the ideals may be taught. I do not think it will be possible to do this all of a sudden and this question of the selection of text-books may be placed before the Committee in due course.

Mr. K. Mohamed Seethi.—On a point of information. A committee was appointed to enquire into the desirability of imparting religious instruction in schools some time ago. May I know whether the report of the Committee has been received?

Mr. I. N. Menon.—The report of the Committee has been received and I propose to submit a report to the Government very shortly.

Mr. C. V. Kuriyan.—I may suggest one or two text-books. There is a book called Miss. Johnson's "Heart of Children". Any how, I don't press this resolution.

Resolution was withdrawn with leave of the House.

Deputy President.—The next resolution stands in the name of Mr. C. A. Kunjunni Raja.

8. Panchayat Allotments be made Non-lapsable.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—Sir, the resolution is this:

"This Council recommends that Panchayat allotments be made non-lapsable."

Sir, there was an identical resolution in this Council in Kumbham 1104. The Government did not oppose it then. The only statement made by the spokesman of the Government was that the whole matter was considered by the Special Finance Committee and that they were waiting for the final orders on that matter. Subsequently when orders were passed the resolution was rejected. The main reason given was that Panchayats themselves were responsible for these lapses and that the Government was not responsible for the same. What generally takes place in these matters has been explained in great detail when

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly